

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Pallium olim longè aliud erat quàm illud quo hodie utimur. Erat autem genus quoddam imperatorij indumenti. Ante Zachariæ Pontificis tempora non tribuebatur universis Galliarum Metropolitanis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

sed prorsus inutiliter. Approbatio igitur illa quam à Sergio Papa postulabanti Episcopi, necessaria erat pro ordinatione Hincmaris, & ad infringendos conatus Ebbonis, non autem ad hoc tantum ut Metropolitani ordinatio confirmaretur à sede apostolica. Sanè ordinationem illam Leoni IV. placuisse, & ab eo approbatam esse, docet Hincmarus in scedula à se porrecta Concilio Suectionensi III. anno DCCCCLXVI. ubi etiam scribit Pallij usum sibi à Leone concessum.

CAPVT VI.

Synopsis.

I. De Pallio dato Metropolitanis. Ejus concessio paulatim infregit eorum libertatem & synodorum provincialium auctoritatem. Origo ejus satis vetusta. Ea tamen qua hodie usurpanur, antiquitati prorsus ignota fuere. Diferentia antiqui & novi juris.

II. Pallium olim longè aliud erat quād illud quo hodie uimur. Erat autem genus quoddam imperatorij indumenti. Ante Zachariæ Pontificis tempora non tribuebatur universis Galliarum Metropolitanis.

III. Descriptio Pallij hodierni & antiqui. Vetus à Latinis constantem appellatum est Pallium; à Graecis verò ὅμοφόριον & περόνιον. Omophorij vox ambigua. Quippe interdum significat uestem laneam quam Episcopi deferant extra sacrificij tempora.

IV. Alias Omophorion accipit pro indumento Patriarcharum. Ejus descriptio. Augusta erat hac uestis. Ex Pelagio I. & Gregorio Magno.

V. Pallium illud erat verè pallium, non autem exigua fascia; ut patet ex Liberato & Ioanne Diacono.

VI. Pallij usus Patriarchis permisus ab Imperatoribus. Id Ecclesia Romana facetur. De donatione Constantini.

VII. Explicantur verba donationis. Card. Baronius notatus. Phrygium est ornamentum capitum, quod mitram vocamus. Lorum non est Pallium. Lora id est, fascia. Tunica dilores & trilores apud Fl. Vopiscum.

VIII. Chlamys, id est, Pallium imperiale. Cuiusmodi illud fuerit. Pelagi I. & sanctus Gregorius illistrati.

IX. De Sacco, Stichario, & Phenolio. Saccum omnium optimè referebat Pallium Latinorum. Forma ejus describitur, ex Balsamone, & Gregorio Chomateno.

X. Pallium esse beneficium Imperatorum probatur etiam ex Liberato. Pallium Avelatenibus Episcopis tribuum, cum consensu Imperatorum. Gregorio tamen primo sufficere visus est consensus Regis Childeberti. Necesse illa consensus Imperatoris honorificissima est pro Summo Pontifice.

XI. Baronius notatus, qui Pallium ait esse indumentum ecclesiasticum. Aestate Theodosij Pallium non erat in usu apud Ecclesiam. Anastasius Bibliothecarius notatus.

Post explicatam superiori capite priorem Glossæ observationem, su-

pereft ut ad secundam veniamus. Cum itaque ibi scriptum sit nonnullos esse Metropolitanos qui non confirmantur à Papa, sed tamen ab eo Pallium accipiunt, observationes & ipse meas circa hanc materiam proponam; qua magni est momenti, ob argumenta quæ inde peti possunt.

Optabant sanè olim Summi Pontifices ut omnes Metropolitani qui ad eorum patriarchatum pertinebant aliquod confirmationis genus à sede apostolica acciperent. Verum quia ubique receptum erat consecrationes fieri posse extra Italiam absque eorum consensu, vim ei legi palam adferre noluerunt; sed Metropolitanos rei cuiusdam novæ miraculo velut obstupefecerunt; quæ in initio magnifica, paulatim tamen antiquam eorum libertatem per cuniculos infregit, & synodorum provincialium auctoritatem perfundedit. De Pallij usulo loquor: cujus origo cum sit satis vetusta, effectus tamen ejus, & cetera qua nunc usurpantur, antiquitati prorsus ignota fuere. Quippe Galliarum Metropolitani statim post ordinationem suam exercebant functiones sui munera, iuxta canones antiques. At jus novum eos prohibet quicquam pontificalis officij attinere donec à sede apostolica missum ad eos fuerit Pallium, de corpore beati Petri sumptum.

II. Cum materia isthac digna sit eruditorum hominum curiositate, dicam primum quid ipse sentiam de origine Pallij; tum apriam quo primum tempore necessitas ejus introducta sit. At mihi quidem tria principia notata digna observasse videor. Primum, initio Pallium alia prorsus forma compositum fuisse quād illud quod hodie in usu habetur. Secundūm, (quod nonnulli viri eruditi subdorati sunt, neque tamen satis probavere) Pallium antiquitus fuisse genus quoddam imperatorij indumenti, cuius usum Imperatores permisere Patriarchis, à quibus deinde communicatum est cum Metropolitanis. Tertiūm, illud non fuisse tributum universis Galliarum Metropolitanis ante tempora Zachariæ Pontificis Romani, id est, ante annum circiter septingentesimum quadragesimum quartum.

III. Igitur in anteceßum statuere debemus Pallium hodiernum nihil aliud esse quād fasciam laneam candidam, in modum circuli contextam, quæ super humeros impunitur: ex quo circulo impendet pectori fascia similis, & alia ex adverso inter humeros demittitur; utraque habens crucem rubræ, præter eas quæ in ipso circulo extant super humeros. Pallium autem illud alligatur ope trium acicularum aurearum sive spinularum